

Κ. Χρ. Μάτσης

Τ.Κ. 7

Βαρώνια

12, Febr. 1940

Handwritten notes in Greek, including the word "Βαρώνια" and other illegible text.

Αγαπητέ Κύριε,

Δέν μπορώ νά ξαίρω τί ήτα εκείνο πο ό έκαμ ενά μη μήν άπαντήσετε στην έπιστολή μου σχετικά με τό ζήτημα της καταβι βάσεως των Έθνικών συνθημάτων από τό ζήτημα του Γυμνασίου Βαρωνίων, όπως δέν είμαι σε θέση νά ξαίρω αν ή μη άπάντησις ήταν τυχαία ή οκδοπιμος.

Σήμερα πάλιν έπανερχομαι με σαρκαστική ειρωνεία. Μόλις έχω διαβάσει στην έφημερίδα σας τί σχετικά με την παραίτηση του Δ. Σομβουλίου Ακανθούς. Γενναίωφρονη ή χαρονομία των παιδιών των χωριών μας. Πόσο πραγματικά δείχνει πώς είναι "Έλληνες".

Και ός έρωτώ. Μήπως ό Γυμνασιάρχης Βαρωνίων δέν μποροΰσε νά κόμη κάτι παρόμοιον. Μήπως ό εν μποροΰσε νά περιφρονήση την διαταγή του "Αγγλου Έπιθεωρητή;" Αλλά κι αν δέν μποροΰσε δέν έπρεπε τουλάχιστον νά διαμαρτυρηθή;

Είμαι φετιενός άπόφοιτος του Γυμνασίου Βαρωνίων. Και ός τέτοιος μπορώ νά ός διαβεβαιώσω πώς τά συνθήματα εκείνα πο καταβύστηκαν με ένα τέτοιο υβριστικό για τον Κυπριακό λαό τρόπο ίναι συμφορικά για μās. Τά άνόψωθεν εκεί έξαλλος ό μαθητικός ενθ υ-διασμός την ίδια άκριώς μέρα πο πασίχαρος ενοιωθε μέσα του τ'αρίγη της Έθνικής συγκίνησης για την άπελευθέρωση της γλυκειάς μας Αθήνας. Και άτενίζαμε ό'αυτά με κρυφή λαχτάρα και γλυκέ ποθοΰσαμε την εκλήρωση του κόθου μας. Κόλησε τό σχολικό έτος. Φύγαμε μεϊς. Μά αφήσαμε τά συνθήματα όαν κληρονομία νά ποΰμε για τους άλλους.

Μά ποτέ δέν μποροΰσαμε νά φανταστοΰμε πώς όα καταβάζονταν με τέτοιο τρόπο. Πώς λοιπόν νά μείνουμε άδιαφοροι.

Απετάθην κ. Βία στην έγκριτη έφημερίδα σας γιατί τό πνεΰμα και ή γραμμή της την δείχνουν όαν την ποιο κατάλληλη νά αναλάβη αυτήν την άρθρογραφίαν. Και ός παρεκάλεσα μάλιστα νά ζηήσετε και τη γνώμη ν του ανταποκριτοΰ σας πο είναι ποιο πολύ μέσα στα πράματα.

Δέν πήρα καμιά άπάντηση. Τώρα αν νομίζετε πώς τό ζήτημα είναι τόσο έδημαντο όστε νά μη του δώσετε πρόσχή και νά διαθέσετε λίγες στήσες της έφημερίδος σας αλλάζει τό ζήτημα.

Μις όμως και άρχισα μαζί σας ελ? ηλογραφία σχετικά νομίζω πώς πρέπει νά έχω έδτω και μισή απλήν άπάντησιν σας πο νά μου δίδη την έλευθερίαν νά γράψω άλλοΰ πράμα πο δέν μπορώ νά κάμω σήμερα γιατί είμαι δευμεσμένος μαζί σας.

Πάντως θέλω νά πιστέω και την τελευταίαν στιγμήν ότι ό έ ασχοληθήτε με την άκρω ενδιαφέρουσαν αυτή όπόθεσιν πο όα